

lovforslaget er i Aar blevet fremdraget her fra anden Side, og Ministeren har deroverfor gjort den Bemærkning, at det nye Straffelovsudkast paa dette Omraade ikke afveg meget fra den gældende Ret. Jeg synes, at denne Bemærkning vidner om, at Ministeren ikke har forstaaet Aanden i Straffelovforslaget. Dette Forslag aabner jo netop Mulighed for, at disse Personer anbringes i Sikkerhedsforvaring i Stedet for at idømmes de nu anvendte Straffe, som tillader dem efter Afsoningen at slippe ud uden i fjerneste Maade at være forbedrede, saa de blot begynder forfra efter nogle faa Aars Forløb. Ministeren betegnede disse Mennesker som Udyr og sagde, at der fandt ingen Benaadning Sted i saadanne Sager. Man viste disse Forbrydere ud af Landet, hvis det var Udlandinge; „vi vil ikke have saadanne Herrer her i Landet“, sagde Ministeren. Som om det nu egentlig var bedre for Samfundet, at de begik deres Ugeringer i et andet Land! „Der skal ikke gives Æresoprejsning i saadanne Sager“. Som om en Lovovertræder af denne Art overvejede, om han kunde faa Æresoprejsning eller ikke! Nej, det er saamænd ikke paa den Maade, man skal komme Ondet til Livs.

Jeg vil henstille til Ministeren, at der, hvis han vil imødekomme det Krav, som jeg rejste allerede i Fjor, at udskille den Del af Straffelovsforslaget, der vedrører disse Forhold, vil blive taget Hensyn til de nye Tanker, som er kommet frem i Straffelovskommissionens Forslag. Og jeg vil gerne spørge Ministeren, om det er hans Hensigt i en nær Fremtid at fremsætte Planerne til saadanne Sikringsanstalter, Kriminalasyler, eller hvad man vil kalde dem, som jeg allerede i Fjor lyste efter. Thi det er jo dog ganske nødvendigt, at Forberedelser af saadanne maa gaa jævnsides med Gennemførelsen af Straffelovsforslaget. Hvis Ministeren vil indvende, at det er for dyrt, vil jeg hen vise til, at der maaske kan findes Kaserne, som kan anvendes i dette Øjemed.

Jeg har med Beklagelse set, at den højterede Minister endnu intet Lovforslag har fremsat om de udenfor Ægteskab fødte Børns Retsstilling. Ministeren har gentagne Gange under Behandlingen af Ægteskabslovforslaget bebudet, at et saadant Lovforslag vil blive fremsat, men endnu har vi ikke set det. Skal dette store Spørgsmaal, som dog i mange Aar har trængt sig paa, ikke snart løses? Man kan ikke i Længden gennem Lovgivningen dele Børnene i to skarpt adskilte Kategorier, de indenfor og de udenfor Ægteskab fødte.

Gang paa Gang opskræmmes Offentligheden af Beretninger om, hvorledes en ugift Moder har ombragt sit Barn; men skal man kunne hindre saadanne Ulykker, maa man for det første gennem Lovgivningen give det udenfor Ægteskab fødte Barn en saadan Stilling, at det ikke bliver til en Paria i Samfundet, og for det andet lade Moderen at anbringe og sørge for Barnet. I denne Forbindelse vil jeg gerne nævne, at de Normalbidrag, som Overvrigheden fastsætter rundt omkring i Amterne, er altfor lave. Ifølge Regelen skal Barnefaderens Bidrag være $\frac{3}{5}$ af, hvad der betales for en ordentlig Barnepleje paa vedkommende Egn, men saa godt som overalt er disse Normalbidrag alt for smaa. Eksempelvis skal jeg nævne, at det her i København ikke er muligt at anbringe et Barn i et ordentligt Plejehjem under 60—100 Kr. om Maaned, og nogle Steder forlanges der endog Udstyr til Barnet. Man skulde saa vente, at Barnefaderens Bidrag i det mindste var 432 Kr. om Aaret; men det er kun 324 Kr. i Barnets første Leveaar og senere langt ringere. Nu er under Hensyn til, at Kvinder gennemgaaende tjener langt mindre end Mænd, Brøken $\frac{3}{5}$ sikkert uretfærdig, det vil utvivlsomt være rigtigt at sætte den højere; men i hvert Fald bør Normalbidraget bringes i bedre Overensstemmelse med den Betaling, der maa ydes for Barnet. Naar dette stadig ikke sker, til Trods for at Overvrigheden Gang paa Gang er blevet gjort opmærksom paa det uretfærdige i dette Forhold, vil jeg spørge Ministeren, om Ministeriet ikke kunde tænke sig at foranledige, at Overvrigheden bragte Normalbidraget i Overensstemmelse med Lovens Forskrift.

Det er muligt, at Kommunerne er interesserede i, at Normalbidraget ikke sættes for højt, thi man ved, at Alimenter har en mærkværdig Forsvindingsevne, saa at Kommunerne maa overtage Alimenternes Forpligtelser; men dette Forhold vil vel ændres betydeligt, naar man faar indført Folkeregisteret, hvilket jeg haaber snart maa ske. For øvrigt forekommer det mig, at man burde lade den Alimenter, der ikke betaler, afsones Bidraget ved Arbejde i Stedet for at sætte ham i Fængsel paa sædvanlig Fangekost og overlade til hans eget Forgodtbefindende, om han vil bestille noget eller ej. Det virker noget parodisk, at Moderen gaar og slider for at skaffe sit Bidrag til Barnets Underhold, medens Faderen sidder uvirksom i Fængsel. Det vilde være mere samfundsmæssigt, om han bestilte noget, og Kommunen fik